

ченіе и възпитѣтъ по законѣ Божій; а ко-
га отрасте, да го прѣдадѣтъ на черквѣ-тъ
Божіѣ, както и стана. Откакто Ат. са
извѣи добрѣ на читмо и отрасте, негови-
тѣ родители го завѣдохѣ прѣдѣ сватите-
ля Патріарха Александрійскый, и го прѣда-
дохѣ на Бога. Патріархъ-тъ незакавно го
направи черковенъ клирикъ (служитель). А
какъ прѣмина той младинъ-тъ си, и какъ
са кори съ Бретици-тѣ, това не може са
описа потѣнко; нѣ пакъ не трѣба да са прѣ-
мзлѣмѣтъ некои отъ по-важны-тѣ неговы
подвигы.

По негово-то вѣрѣма върѣдѣваше ересь-та
Аріека, кого-то на пѣрвыѣ вселенскый съ-
боръ въ Никейѣ свати-тѣ отци проклѣхѣ,
и слѣдѣ като го отдѣлихѣ отъ Хр. черквѣ,
проводихѣ го на заточеніе. Нѣ той, за-
точенъ, пакъ не мирѣваше, защо-то него-
вы-тѣ ученицы и послѣдователи, съ едно-
го Епископа на имя Евсевій, дѣйствѣхѣ и
мѣчехѣ са да испросѣтъ милость при тога-
вашныѣ царь Константина дано бы върнѣхѣ
Аріа отъ заточеніе-то. Евсевій сполѣчи да
укѣди (кандардиса) царя ужъ какъ Аріѣ нѣ-